

Neděle 5.2.2012 - Sbor Církve bratrské v Praze 3

Ž 34,9: „*Zkuste a uvidíte, že Hospodin je dobrý.
Blaze muži, který se utíká k němu.*“

Setkáváme se s ní takřka denně a na každém kroku. Obchodníci všemi možnými způsoby vychvalují své zboží. Za doprovodu pěkné hudby a ústy usměvavých lidí všechny přesvědčují, jak je určitá kosmetika, auto jisté značky nebo prací prášek zaručeně nejlepší. Je to *reklama*. Když se na ni chvíli díváme, *pokud se na to ještě díváme*, máme dojem, že nemůžeme udělat nic lepšího než si nabízené zboží koupit. Sami ovšem víme, že nejdůležitější je osobní zkušenost. Dokud to nevyzkoušíme, nevíme, jaké to je.

1. Davidovy zkušenosti

Dnešní biblický výrok nám tak trochu připomíná moderní reklamu. Básník a král David doporučuje Boží dobrotu a říká: „*Zkuste a uvidíte, jak je Pán Bůh dobrý*“. David doporučuje Boží dobrotu proto, že ji sám poznal. To, o čem ve své žalmové písni mluví, není nic úplně nového. Boží láska a Boží milosrdenství to je jedno z velkých biblických témat.

Když král David nebo jiní věřící lidé vyprávějí o tom, jak je Bůh dobrý, používají nejrůznější obrazy a superlativy. Boží milosrdenství je *jak vzácný skvost* (Ž 36,8), Boží milosrdenství *sahá až k nebi* (Ž 36,6). Bůh je ve svém jednání a působení nazýván *světlem, spásou, záštitou života* (Ž 27) nebo taky *útočištěm a silou* (Ž 46), *pastýřem* (Ž 23) nebo *ochráncem* (Ž 121). Vliv Boží lásky a dobroty je tak rozsáhlý, že se nedá ani uchopit ani říct, kde končí.

Kde a kdy David poznával Boží milosrdenství? Opakovaně se s ním setkal jako pastýř u ovcí. Později prožil mimořádnou zkušenost v souboji s obrem Goliášem. Ukazuje se, že Pán Bůh si to tak přeje, abychom Mu důvěřovali. Každá další zkušenost s Boží dobrotou nás má povzbudit k důvěře v Něho i v situaci úplně jiné.

Král David ovšem není jen tím kladným hrdinou, který všechno zvládá. Má své slabiny a selhává v pokušení. Jednou neodolá, když vidí krásnou ženu a těžce a hanebně zhřeší (2Sm 11). Jindy zhřeší tím, že nechá spočítat, jak má silnou armádu (2Sm 24). Zatočí se mu hlava z vojenské síly a na chvíli zapomíná, že jeho jedinou silou a pomocí je jeho Bůh. V těchto situacích poznává David Boží dobrotu v tom, když se Bůh nad ním smilovává a když mu odpouští jeho hříchy.

2. Zkušenosti jiných

David není jediným věřícím člověkem, který má s Pánem Bohem dobré zkušenosti. Jenom podle toho, o čem vypráví Bible, je jich nekonečná řada. A to v Bibli nejsou příběhy všech věřících, ale jen některé. Obecně můžeme říct, že všichni, kdo věří v Boha, vyznávají totéž, co David: *Bůh je dobrý*. Ještě nikdy jsem neslyšel, že by si někdo z křesťanů na Pána Boha stěžoval! „*Pojď a předsvědč se*“, říká Filip pochybujícímu Natanaelovi (Jan 1,47). Když se žena z vesnice Sychar setkala s Ježíšem, přijala Jeho odpuštění a poznala Jeho dobrotu, vypráví o tom sousedům a známým a říká: „*Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem dělala. Není to Mesiáš?*“ (J 4,29). A

apoštol Jan píše ve svém dopise křesťanům: „*Co jsme viděli, čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života*“ (1J 1,1+3).

Jinými slovy: té Boží dobroty se může téměř dotknout! Je to něco skutečného a hmatatelného! Pán Bůh není sice vidět, ale projevuje se jako dobrý, živý, zachraňující a odpouštějící Bůh. Jako takový se chce dát poznat všem lidem. Ale čeká, že té Jeho lásce a Jeho slovu nejdříve uvěříme.

Někteří určitě znáte životopisné knížky známých křesťanů. Wilhelm Busch popsal své osobní zkušenosti s Bohem v knížečce „*Život bez všedních dnů*“. David Wilkerson vypráví o Božím jednání mezi narkomany v New Yorku v knížce „*Dýka a kříž*“. Corrie ten Boom píše o Boží ochraně a pomoci v době nacismu v knize „*Útočiště*“. Joni Eareckson Tada zase vypráví pohnutý příběh svého života s Bohem, když se ve svých 18 letech při skoku do vody zranila a ochrnula a hledala cestu k uzdravení...

3. Boží pozvání

Pán Bůh mluví o své dobrotě s námi proto, že se chce dát poznat také nám. Chce nás v životě doprovázet a chce nám být ve všech situacích oporou. „*Zkuste a uvidíte, že Pán Bůh je dobrý*“ - to je Boží pozvání. Je to pozvání především pro ty, kteří ve svém životě Boží dobrotu ještě nepoznali. Znamená to, že nás Bůh vždy ochrání, že nám vždy pomůže, že nás nepotká nic zlého? Ze života věřících lidí víme, že to taková idylka není. Sám autor žalmů se dostal do mnoha těžkých a složitých situací! Boží pomoc viděl v tom, že mu Bůh zachoval život, že vyvázl z nebezpečí, že mu Bůh dal sílu unést nenávisť a že mu zachoval víru i naději.

Pán Bůh ovšem nechce jednat v životech lidí inkognito, Jeho blízkost a pomoc nemá zůstat anonymní. On se chce s námi osobně setkat a chce, abychom Ho do svého života pozvali. Proto přichází za námi v Ježíši Kristu a proto nás k sobě zve slovy svého Syna (Mt 11,28). Proto nám posílá do cesty věřící lidi a proto nás zastavuje různými životními zkušenostmi.

Poselství dnešního žalmu ukazuje tedy dál, než v první chvíli tušíme. Ukazuje za hranice Staré smlouvy. Ukazuje právě na Ježíše Krista, který je ztělesněním Boží dobroty se vším všudy. V Ježíši Kristu se dává Bůh lidem poznávat jako milující Otec, jako Zachránce, který vzal na sebe všechny možné dluhy a hříchy. Ta plná Boží dobrota podle evangelia to je dar odpuštění hříchů a dar života věčného. Jsou to dary pro všechny.

Jak se můžeme sami přesvědčit, že Pán Bůh je opravdu dobrý? Tak, že Mu začneme věřit. Ten první krok to je víra v Ježíše Krista. Začneme důvěřovat Boží lásce. Dalším krokem je modlitba. Mluvme s Bohem o svých úkolech, starostech a trápeních. Připomínejme si, že On všemu opravdu rozumí, že On je mocnější než nepříznivé životní okolnosti, životní překážky a životní neúspěchy. Když se modlíme, věrme tomu, že nás slyší a že Mu na nás záleží. A když poznáme, že se nám něco z těch věcí, o kterých jsme s Bohem mluvili, povedly, pak Pánu Bohu poděkujeme. Přijmeme to jako projev Boží dobroty. – Když jsme bezradní, prosme o radu. Když se bojíme, prosme o odvalu. Když něco nezvládneme, prosme o odpuštění. Připravme se na to, že Pán Bůh začne v našem životě jednat a že se věci budou měnit. To nebude náhoda. To bude potvrzení toho, že Bůh, kterému věříme a ke kterému se modlíme, je živý, mocný a věrný. On nás nikdy neopustí. (B. Kaleta)